

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Gregorivs Episcopvs, Servus Servorum Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Edita An-
no Dom.
1623.

GREGORIVS
EPISCOPVS,
Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INSCRUTABILI DEI providentia universalis Ecclesie regimini, meritis licet imparibus præiudicantes, pastoralis nostræ sollicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipuè incumbere, ut à dignis & probatis tantum sacerdotibus sanctè administrantur Ecclesiastica Sacramenta, atque ut Virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur, & viri assumantur idonei ad Prædicationis officium salubriter exequendum.

§. 1. Sanè Tridentinæ Synodi decretis providè cautum est, nullum Presbyterum, etiam regularem, posse Confessiones sæcularium etiam sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus judicetur, & approbationem quæ gratis detur, obtineat.

§. 2. Nec non ut in Monasteriis, seu domibus Virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum seu locorum familia personæ; tam regulares, quam sæculares ejusmodi curam exercentes, subsint immediatè in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, vilitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diocesi sunt sita. Itemque ut Episcopi universi sub obtestatione Divini Iudicii & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicæ autoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent, inobedientes atque Contradictores per Censuras Ecclesiasticas, aliasque poenas quacunque appellatione postposita, compescerent.

§. 3. Atque ut Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: Contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, prædicare præsumant.

§. 4. Verum quia experientia compertum

est, Ecclesiastici Regiminis rationes postulare, ut decretis ejusmodi aliquid adjungatur: maturà deliberatione Nostrà & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuè valitura constitutione decernimus, statuimus & declaramus, ut deinceps tam regulares quàm sæculares, quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum sæcularium Monasteriis, seu domibus regularibus aut quibusvis aliis Ecclesiis vel beneficiis sive regularibus, sive sæcularibus, incumbentem exerceant; sive alias Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant præviâ Episcopi licentiæ & approbatione; sive quoquo modo in dictæ curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto, absque ulla autoritate se ingerant: in his, quæ ejusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ Jurisdictioni, vilitationi & correctioni Diocesani Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subjiciantur. Ad hæc tam regulares, quam Sæculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quò minus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum monialium, etiam regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties & quando opus fuerit, puniri & corrigi valeant.

§. 5. Confessores verò sive sæculares quomodocunque exempti, tam Ordinarii, quam extraordinarii, ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad eisdem Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus subjectarum, pertinentia, sive regulares extiterint sive sæculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque Juris remediis cogi & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores atque Administratores amoveant: iisque superioribus id facere detrectantibus aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores & Administratores amovendi quoties & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unà cum Superioribus regularibus, quarumcunque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorundem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; absque

absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa.

§. 6. Ac demum habeat Episcopus, tanquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos tam sæculares quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in supra scriptis casibus, in prænominate personas, in præmissis omnibus & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra Visitationem, per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnemque jurisdictionem exercere liberè & licitè valeant.

§. 7. Decernentes, sic per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, nec non Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; Irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, & vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiam necessario & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium quam regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore Iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputacionibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur; & quibusvis aliis, sub quibuscumque te-

noribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ iisdem præsentibus adverfantur, illis alias in suo robore permanens, specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Cæterum quia difficile foret præsentibus literas ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Lateranen. & Principis Apostolorum de urbe Basilicarum atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis, earum exempla eo in loco relinquere.

§. 10. Ac volumus, ut earundem præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Prælati seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno incarnationis Dominicæ MDCXXII, Nonis Februarii, Pontificatus Nostri Anno secundo.

In nomine Domini Amen, Anno à Nativitate Domini nostri JESU Christi 1623 indictione Sexta, die vero octava Mensis Februarii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri D. GREGORII divina providentia Papæ XV, anno secundo, retrospectæ litteræ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ & in arce Campi Floræ, dimissis ibidem earundem litterarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium & exinde remotis, deinde dimissis earundem litterarum copiis affixis, ut moris est, per nos Cosmum Modium & Alexandrum de Rocchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores,

Octavius Spada Magister Cursorum.

vj E e 2

Sub-